

[Svend Auken]

teret, i stedet for disse meget stærke personlige angreb.

Jeg forstår godt, at statsministeren er sur over, at pressen i rigt mål har skrevet, at man oprindeligt havde ét lovforslag, men at det blev underkendt af de Radikale under forhandlingerne og man så måtte tage et andet lovforslag frem.

Men det er slet ikke den diskussion, jeg er gået ind i. Jeg er kun gået ind i den diskussion, der hedder, at hvis man skal gribe ind på arbejdsmarkedet, skal man overholde nogle ganske bestemte principper, som vi tidligere altid var enige om i Socialdemokratiet og det parti, statsministeren er formand for. Det har altid været bl.a. de to partier, der har lagt vægt på, at det ikke skal være en regering eller nogle embedsmænd i nogle kontorer, der i detaljer skal sidde og bestemme forholdene på arbejdsmarkedet. Det skal overlades til parterne selv.

Det er det eneste synspunkt, jeg har gjort gældende. Jeg har sagt – det er måske det, der har stødt statsministeren så meget på mancherterne – at det er helt andre samfundssystemer end vores, der benytter sig af den slags fremgangsmåder. Derfor advarede jeg, og jeg troede netop, at når man rettede advarslen til konservative ministre, havde det særlig effekt, fordi vi tidligere altid har været enige om de spilleregler, der gælder på arbejdsmarkedet.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg føler bare trang til at fastslå, at som forløbet har været, kan man vist roligt sige, at både hr. Svend Aukens og min deltagelse i debatten har været inderlig overflødig. Den skulle hr. Svend Auken ikke have inviteret til.

Ole Henriksen (SF):

Regeringens hensigt med det fremsatte lovforslag er angiveligt at få skabt ro og normale arbejdsvilkår på sygehusområdet. Jeg tror, at alle partier og alle, som er berørt af konflikten, har disse intentioner, altså også brugerne af hospitalerne, de yngre læger og arbejdsgiversiden. Men det er jo næsten ligesom med freden: alle ønsker den, men af og til får vi alligevel en krig, og så har vi konflikten løbende, og den er svær at få stoppet

igen, når først den er brudt ud. Og den situation står vi jo også i her.

Lovforslaget er en blanding af overenskomstforlængelse og et paritetisk nævn, som efter den 1. september 1987 kan omdannes til det, man populært kunne kalde en voldgift.

Skal denne operation lykkes ad forhandlingens vej, og skal der skabes ro på sygehusområdet, er det vigtigt, at vi får to forudsætninger opfyldt. For det første skal lovforslagets § 6 laves om; det er dér, man giver retningslinjerne for det nævnte kommissorium. For det andet skal arbejdsgiversiden ophøre med de korslagte armes politik, og det er her mere præcist sagt Amtsrådsforeningen. Den skal ophøre med de korslagte armes politik, som den har ført i den forløbne tid med det håb, at regeringen på et tidspunkt jo nok ville gribe ind.

Ser vi først på § 6, er det åbenbart, at det fremlagte kommissorium helt klart afspejler de krav, som arbejdsgiversiden har lagt frem. Man savner i det mindste antydningssvis de yngre lægers krav i dette kommissorium. Det er muligt, at arbejdsministeren kan lægge videre fortolkninger ind i § 6, end vi andre kan, men i så fald bør bemærkningerne til § 6 i hvert fald udvides og være mere fyldestgørende, end de er nu. Ja, bemærkningerne er faktisk kortere end selve paragraffen. Det er ret bemærkelsesværdigt, og det mener jeg bestemt vil komme til at volde parterne meget store vanskeligheder, når de skal i gang med en lang fortolkningsstrid om, hvad de egentlig må forhandle om.

Regeringen lægger jo her op til at få forhandlingerne sat i gang, så de har et bestemt sigte, og det mener vi bestemt ikke er tiltalende politik. Vi mener ikke, at det er ønskeligt i forhold til et eventuelt forhandlingsforløb, at man starter på den måde.

Man kunne jo spørge, om det er tilladt de yngre læger eller i det hele taget dette paritetiske nævn at diskutere gennemsnittet af den normale ugentlige arbejdstid på 47,6 timer for de yngre læger i landsgennemsnit, om det er tilladt at argumentere for, at den i hvert fald også skal bringes ned. Kan det fortolkes ud af kommissoriet, eller kan man diskutere en overgrænse for udførelsen af overarbejde? De ting mener vi det er af stor betydning at man får afklaret, inden forhandlingerne går i gang, så vi ikke ender i den lange fortolkningsdebat, som man kan frygte.